

Bemærkninger til Kapitel X. Sygehjælp uden Retsvirkninger.

Idet der angaaende Udvalgets Forslag i Almindelighed henvises til Udvalgets Indstilling af 17. Juni d. A., skal man angaaende Forslagets enkelte Bestemmelser fremsætte følgende Bemærkninger:

Den i Betænkningen »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« (nedenfor betegnet: F. F.) i § 191 indeholdte Bestemmelse svarer til den gældende Sygekasselovs § 16, hvis historiske Oprindelse — den fandtes i den første Sygekasselov af 12. April 1892 — formentlig kan henføres til den Aaret forud udfærdigede Fattiglov af 9. April 1891. I det i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelagte Forslag til Lov om Folkeforsikring (nedenfor betegnet: F. L. F.) er en tilsvarende Bestemmelse udeladt, idet man har betragtet den som overflødig. Hele den fremtidige sociale Lovgivnings Struktur fører formentlig med sig, at der skal udtrykkelig Hjemmel til for at betegne en Ydelse som offentlig Hjælp og behæfte vedkommende Ydelse med de deraf flydende Virkninger, og Udvalget har derfor ikke ment det nødvendigt i en kommende Lov om offentlig Forsorg at medtage Bestemmelsen i F. F. § 191.

ad §§ 191—196 (F. F. §§ 192—197).

Udvalget har i Princippet kunnet tiltræde Bestemmelserne om Ydelse af fortsat Sygekassehjælp, forsaavidt denne Ydelse er tillagt som en Ret for de Personer, der opfylder de nærmere foreskrevne Betingelser, saaledes at det Princip, der ligger til Grund for den nugældende Fattiglovs § 63, Stk. 1, forlades. Imidlertid er der jo, siden Betænkningen F. F. blev skrevet, sket en Udvidelse af Reglen i § 63, jfr. Lov Nr. 251 af 6. Maj 1921, og Udvalget har da naturligt i dets Forslag til Bestemmelserne om fortsat Sygekassehjælp lagt den nugældende § 63, Stk. 1, bortset fra Retsprincippet, til Grund, saaledes at Hjælpens Omfang bestemmes paa samme Maade som i nugældende § 63 og saaledes, at der ikke alene er Tale om Hjælp til en umiddelbar Fortsættelse af en med Hjælp fra Sygekassen paabegyndt Kur og Pleje, jfr. Udvalgets Forslag af § 191, Stk. 1.

I § 191, Stk. 2, har man ment ikke at burde medtage sidste Sætning i F. F. § 192, Stk. 2, idet man efter Erfaringerne i det praktiske Liv mener, at denne Bestemmelse i forekommende Tilfælde vil kunne virke uheldigt. Det maa kunne overlades det sociale Udvalg at bestemme, om Hjælpen eventuelt skal udbetales til den paagældende selv i Stedet for til Forsørgeren, og Udvalgets Afgørelse paa dette Punkt maa formentlig i Henhold til de almindelige Bestemmelser i givet Fald kunne indankes for Overøvrigheden.

ad § 192 (F. F. § 193). Udvalget har ment ud over de i F. F. § 193 (a—d) opstillede Betingelser for at kunne gøre Retten til fortsat Sygekassehjælp gældende, at burde kræve nogle yderligere Betingelser opfyldt. Det drejer sig om Punkterne c, f og g.

c) er medtaget, fordi det bør forhindres, at Retten til Hjælp i Henhold til § 191 kan gøres gældende af Personer, der efter Ophøret af deres Sygekassehjælp ikke længere opfylder de økonomiske Betingelser for vedblivende at være ubemidlede Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse.